

der jo heldigvis også mange enkeltpersoner her i Tinget, der gerne vil, og det skal de selvfølgelig have tak for.

Poul Nødgaard (DF):

For et års tid siden havde Folketinget en debat netop om de sindslidendes vilkår, og jeg husker også hr. Peter Duetoft ved den lejlighed talte varmt for det her emne. Det gør vi sådan set alle sammen i Folketinget. Situationen er den, at vi her taler om en, om man kan bruge udtrykket personkategori af mennesker, der mange gange ikke er i stand til selv at kunne varetage deres egne interesser.

Når det er sagt, så vil jeg sige, at det, der har været meget fremherskende i hvert fald i den første del af debatten i dag, har været de bygningsmæssige forhold for vore sindslidende. Man har bl.a. drøftet hele problematikken, om sindslidende skal på enestuer. Og der lægges efter lovforslaget op til, at det er de mest urolige sindslidende, der skal have enestuer. I Dansk Folkeparti har vi den opfattelse, at det må være et menneskekrav, ja, nærmest et retskrav, at man kan få en enestue, hvis man er inde i det her system. Alt andet vil være ulige over for dem, der er ramt af en sådan sygdom.

Jeg vil også sige med hensyn til ordet tvang, at det selvfølgelig er en utrolig kedelig ting, og derfor synes jeg, det er flot, at patientklagenævnet nu kommer ind i billedet. Og man må så tro og håbe på, at den nye sammensætning, det får med statsamtmanden som formand og et par læger som medlemmer, vil kunne betyde, at man er i stand til at behandle de klager på en god måde, således at også retssikkerheden virkelig bevares også for de mennesker, der hører ind under det her system.

Og med hensyn til nye behandlingsformer synes jeg, det lyder spændende, hvis man kunne ofre nogle penge på forskningen på det område, for der er jo ingen, der siger, at den gamle metode med at spænde folk fast og overdosere dem med medicin er den eneste rigtige måde at løse tingene på.

Men alt i alt så synes vi i Dansk Folkeparti, at dette lovforslag er et skridt i den rigtige retning. Man må nok se i øjnene, at som årene går, vil der stadig væk være behov for at justere en sådan lovgivning, således at man hele tiden er up to date og i det hele taget godt er klar over, at man hele tiden må være et skridt foran hele udviklingen.

Og med disse ord vil jeg sige, at vi kan anbefale forslaget her til videre behandling i udvalget og vil gå med lyst og iver ind i det.

Hvis jeg endelig skulle hælde en lille dråbe malurt i bægeret – det skal man jo somme tider gøre, selv om det ikke er velset – så er det lidt beskæmmende, synes jeg, og det er måske ikke så meget rettet til justitsministeren som til sundhedsministeren, at der tilsyneladende er sådan en stor forskel fra amt til amt vedrørende standarden inden for det her område.

Man kan så sige, at vi har nærdemokrati, og det er amternes opgave, men jeg synes umiddelbart, at man skulle tilstræbe, at der var nogenlunde ensartede muligheder, hvad enten man bor i Roskilde Amt, Vestsjællands Amt eller Nordjyllands Amt, for det andet synes jeg ikke virker særlig betryggende for de patienter, vi her taler om.

Med disse ord vil jeg sige, at vi vil gå ind i det videre udvalgsarbejde i den foreliggende sag.

Tove Fergo (V):

De mennesker, det her lovforslag handler om, er de allersvageste af vores medborgere. Jeg har siddet og hørt på debatten her i eftermiddag, og jeg har undret mig lidt over den engang imellem lidt bidske tone. Der har jo ellers været en god tradition her i Folketinget – i hvert fald i den periode, hvor jeg har været medlem; jeg kender ikke så godt tiden forud – for, at man var enige på det her område. Man var enige om, at netop de sindslidende, de allersvageste af vores medmennesker, ikke skulle gøres til politisk kastebold, og jeg vil da håbe på, at vi kan fortsætte med at have den holdning og den enighed på det her område.

Derfor undrede det mig også lidt, at fru Lissa Mathiasen var så interesseret i at høre om Venstres og De Konservatives holdning til de 400 mio. kr., der er bevilget til at forbedre de fysiske rammer for de sindslidende, altså amtsaftalen, for det er klart, at den gik både Venstre og De Konservative ind for, selvfølgelig. Vi vil meget gerne være med til at yde penge til, at der bliver bedre forhold for de sindslidende.

Vi har også været med til, at der igennem de sidste år, siden 1993, er blevet bevilget 3,2 mia. kr. i forskellige puljebeløb til at forbedre forholdene for de sindslidende og også for nogle misbrugere. Så derfor undrer den sådan lidt bidske og vrede tone mig meget; den synes jeg ikke der er nogen grund til. Jeg synes virkelig, vi